

Üks nädal jöudis teise järel mööda, aga ei tulnub targast ega warga otsijast midagi sõnumeid. Viimaks töüs jutuks rahwa leekel, et mõne nädala eest Peipse rannas kaks isanda wärki meest oli nähtud, kes ühe muusta tälo ja förvi ruuna seal obawa hinna eest äramüünud, ja siis ise äratadunud. Teised tahtsid iljemine hobuse müüjaid Toolse rannas olewad näinud, kust nemad paadiga ülemere läinud. Rüüd vast mätkasid rikad Järvameehed, et Hans ja isand ühel nõuul nende kufruid olid tühendanud.

Meie wõiksume siin Hiiu Käspäri jutuga sugemise lõpetada, kui meil veel mõnda südame peal ei oleks, mis, enne kui wanuse koorm aasta suuremaks päästab, julgest soovime wälja rääkida. Se on wäga hale lugu, et meie maa rahwa seas mitmes kohas ika veel kubja Willemid, Kukla mõldrid ja Arina aidameehi leitasse, kes kergel usul felmi pettiis wörku lähawad, sühja rumalad lori usuwad ja mõne hea rubla lautawad, enne kui kabjo läbi targemaks saawad. Maa-pinnas wõib praego mitto rahakogu warjul olla, kuid mõningad fogemata leidmisel siin ja seál näitawad, aga ei ole neil maahamaetud warandustel ei Jaani õhtul tulukesi põlemas ega warjajaaid waimusi juures, kes lepituse hindu raha wäljaandmise eest ihaldawad. Ja kus mõni õnnes kaupa raha maa seest leidis, seal oli seda kaks üks

tina kannu, sawi potilese eht kui leid suureks läks, weike wass talakese täis, ei kusgilpool waka ega fülimito kaupa! Wanal aéal oli paljo wähäm raha rahwa leekel liikumas, kui meie päivil, ja kui kellelgi sada rubla juhtus olema, siis peeti meest juba põhjato rikaks. Kust siis need hõberaha wakad ja fuldraha fülimitud maa sisse pidid siginema? "Teiseks. Üks mees, kes — kuda Hans rääkis — Hias ja Tallinnas niipaljo kaupmeehi oma abiga lühikesel aéal rikas oli teinud, ei oleks išl wedelise hulguse kombel laada õhtul Leppiko föriti tulnud. Niks meeched, enne kui temaga kaupa sobitasid, tunnistähte eht passi temalt ei nõudnud? Oleksid nemad kohto käsko selle poolt tätnud, siis oleks riist isand juba laada õhtul, käed objadega selja peál, mõisa ja seált kohtoherra juure veetud. — Kolmandaks. Wana Käspäri räägitut jutus, taleb kui teistes rahwa jutudes paat forda niisugusti asju ette, mis fogoni wõimalik ei wõinud olla. Sest seda mis kubja Willemi ono oma poisilese põlwe juhtumisest metsas rääkinud, oli tema nisamoti unes näinud, kui Violi Tõno "wana poisi" tantsumise lugu metsas, kui tema joobnud peaga pulmast koe läks. Inimene wõib hõipsalt iseenast ja teisi tahtmata peta, kui tema ebauju kammitjas veel seda waimo selgust ei ole saanud, et oskab asjade wahet teha, mis wõimalik on eht ei ole. Siin ei tohi meie äraunustada, kuid kubja onul enne magama jäämist suur hirm oli, mis unenägo